

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministryně práce a sociálních věcí dne 13. června 2014 s termínem dodání stanoviska do 27. června 2014. Vyhodnocení tohoto řízení je uvedeno v následující tabulce:

Resort	Připomínky	Vypořádání
Ministerstvo spravedlnosti	<p><u>Obecně</u></p> <p>Je namítáno, že změny v ZP nereagují na změny v OZ a přinášejí odlišný postup než v OZ. Není respektována terminologie OZ.</p>	<p><u>Neakceptováno- Rozpor</u></p> <p>ZP, jako další soukromoprávní norma, je založen vůči OZ na principu subsidiarity. Znamená to tedy, že je ve věcech, které považuje za nutné upravit jiným způsobem, než OZ, samostatnou normou na OZ nezávislou. Již při přípravě nového OZ bylo vyjasněno, že oblast úpravy náhrady škody bude upravena samostatně v ZP, neboť charakter odškodnění vyplývající ze závislé práce má jinou povahu, než odškodnění založené na předpokládaném zavinění podle OZ. Tím, že MSpr. akceptovalo samostatnost právní úpravy náhrady škody v ZP, nedošlo ani k úpravě pojmů. Navíc je třeba si uvědomit, že náhrada škody podle ZP je hrazena ze zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele, a tudíž je i základní výše některých nároků limitována výběrem pojistného. Kdyby se totiž výše nelimitovala, musel by stát, který odpovídá za to, že poškození a pozůstalí budou odškodněni, nositeli pojištění hradit částky, které by výběr pojistného přesahovaly.</p>

		<p>Vzhledem k tomu, že samostatná právní úprava náhrady škody je v ZP již od roku 1965 a vzhledem k tomu, že novelou dochází v zásadě pouze k převedení právní úpravy z přechodných ustanovení do ustanovení, která upravují náhradu škody jako celek, a to proto, že se znovu odkládá účinnost zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců na 1. leden 2017, a že se tudíž nejedná o novou právní úpravu, není třeba návrh podrobovat hlubšímu porovnávání s úpravou OZ.</p>
	<p><u>K čl. I bod 4</u> <u>§ 271 odst. 2, 271j a 271r</u></p> <p>Byl vysloven nesouhlas se zakotvením minimální výše náhrady za bolest s ztížení společenského uplatnění a jednorázového odškodnění pozůstalých NV. Je namítáno, že není důvodu, aby nebyla využívána metodika NS, a to i při mimosoudních řešeních sporů. Princip odškodnění by měl být stejný, jako v OZ.</p>	<p><u>Neakceptováno - Rozpor</u></p> <p>Náhradu škody podle ZP poskytuje zaměstnavatel zaměstnanci na základě objektivní odpovědnosti. Tato náhrada je ve většině případů pak jediným zdrojem příjmu zaměstnance a pozůstalého, a proto není možné, aby alespoň minimální částka nebyla stanovena právním předpisem tak, aby bylo docíleno účelu náhrady škody, tedy v co možno nejkratším termínu uhradit poškozenému škodu, která mu vznikla. Není možné na zaměstnavateli, který náhradu škody poskytuje, spravedlivě požadovat, aby určoval náhradu bolesti a ztížení společenského uplatnění podle metodiky, navíc, když ohodnocení bolesti je ryze záležitostí lékařského posouzení a u ohodnocení společenského uplatnění je tomu také tak. Úkoly zaměstnavatele jsou zcela jiné, není žádným pojišťovacím subjektem, aby byl schopen zjišťovat podmínky nároku tak, jak stanoví OZ. Jeho povinnosti v tomto směru musí být zcela zřejmé a jasně definované právním předpisem.</p> <p>Pokud jde o výši bodového ohodnocení, pak lze konstatovat, že NV, které bude na základě zmocnění ZP v této věci vydáno, bude na výši bodového ohodnocení podle OZ reagovat, s ohledem na možnosti výběru pojistného od zaměstnavatelů. Částky stanovené NV budou minimální s tím, že nic nebrání tomu, aby zaměstnavatel poskytl částku vyšší. Není rovněž vyloučeno, aby soud, jako dosud, mohl výši tohoto odškodnění zvýšit. Rozhodující pro úpravu v ZP je tedy to, aby minimální částku stanovil právní předpis.</p>

	<p><u>K čl. I bodu 5 - § 272</u></p> <p>Je požadováno ustanovení dát do souladu s ust. § 2969 OZ, kde se navíc zohledňuje při náhradě škody na věci i to, co musel poškozený vynaložit k obnovení nebo nahrazení funkce věci.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Ustanovení bylo doplněno.</p>
<p>Ministerstvo financí</p>	<p><u>Obecně</u></p> <p>V celém návrhu je třeba přizpůsobit terminologii úpravě závazků podle OZ.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>ZP, jako další soukromoprávní norma, je založen vůči OZ na principu subsidiarity. Znamená to tedy, že je ve věcech, které považuje za nutné upravit jiným způsobem, než OZ, samostatnou normou na OZ nezávislou. Již při přípravě nového OZ bylo vyjasněno, že oblast úpravy náhrady škody bude upravena samostatně v ZP, neboť charakter odškodnění vyplývající ze závislé práce má jinou povahu, než odškodnění založené na předpokládaném zavinění podle OZ. Tím, že MSpr. akceptovalo samostatnost právní úpravy náhrady škody v ZP, nedošlo ani k úpravě pojmů. Vzhledem k tomu, že samostatná právní úprava náhrady škody je v ZP již od roku 1965 a vzhledem k tomu, že novelou dochází v zásadě pouze k převedení právní úpravy z přechodných ustanovení do ustanovení, která upravují náhradu škody jako celek, a to proto, že se znovu odkládá účinnost zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců na 1. leden 2017, a že se nejedná o novou právní úpravu, není třeba návrh terminologicky přizpůsobovat úpravě OZ.</p>
	<p><u>K § 271a odst. 2</u></p> <p>Je požadováno doplnit text o povinnost zaměstnavatele ohlásit příslušné pojišťovně způsob a výši náhrady škody.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Povinnosti zaměstnavatele při vzniku PÚ a NzP upravuje § 105 ZP a NV č. 201/2001 Sb. Navíc v době, kdy se bude rozhodovat o nositeli pojištění, není důvodně do právního předpisu předjímat, kdo tímto nositelem pojištění bude, resp. že to bude pojišťovna. Není ani vyloučeno, že zaměstnavatel</p>

		škodu např. malého rozsahu uhradí a refundaci od nositele pojištění požadovat nebude. Není proto nutné, aby způsob a výši náhrady škody, kterou uhradil zaměstnavatel zaměstnanci a jejíž refundaci nebude po nositeli pojištění požadovat, hlásil.
	<u>K § 271d odst. 2</u> Je požadováno nahradit slova „určování výše“ slovy „způsob určování výše“	<u>Akceptováno</u> Text zmocnění byl upraven po dohodě s MZdr., které je gestorem prováděcího právního předpisu.
	<u>K § 271e</u> Je požadováno, aby bylo doplněno ustanovení o nárok na úhradu nákladů spojených s péčí o zdraví, obdobně, jako to upravuje § 2960 OZ.	<u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u> Text není nutno doplňovat, neboť tyto náklady jsou hrazeny jako věcná škoda, kterou podle judikatury soudů není jen škoda na věci, ale i náklady, které vznikají poškozenému tím, že pro následky PÚ nemůže obstarávat svou domácnost (viz NS sp. zn. 3 Cz 49/71).
	<u>K § 271f</u> Je požadováno doplnění ustanovení o náhradě za ztrátu na důchodu podle § 2964 OZ.	<u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u> Podle předpisů o sociálním zabezpečení se u důchodů přiznaných po 31. 12. 1988 náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti zahrnuje do PV rozhodného pro výpočet důchodu, a proto od této doby žádná ztráta na důchodu poškozenému nevzniká. Z tohoto důvodu také předmětné ustanovení tuto skutečnost deklaruje.
	<u>K § 271j</u> Ustanovení, které upravuje oprávnění osoby, které mají nárok na náhradu nákladů na výživu pozůstalých, je	<u>Akceptováno částečně</u> Bylo provedeno doplnění podle zákona o registrovaném partnerství. Výčet pozůstalých, který je v zásadě shodný s úpravou OZ nebude rozšiřován o nejasné ustanovení, které přiznává nárok každému, kdo újmu pociťuje jako

	<p>považováno za diskriminační ve vztahu k úpravě OZ, která má širší rozsah.</p> <p>Je namítáno, že chybí uvedení partnera podle zákona o registrovaném partnerství. Dále je upozorňováno, že minimální částka jednorázového odškodnění nemusí být vždy tak vysoká, zejména v případech formálního svazku.</p>	<p>osobní neštěstí. Pracovněprávní úprava však nebude zkoumat rodinné vazby, není tomu tak ani např. při nároku na pozůstalostní důchod. Účelem náhrady škody je zajistit v co možná nejkratší době pozůstalým finanční prostředky na bezprostřední úhradu nákladů, které pozůstalým po zaměstnanci vznikají (pohřeb, nájemné, výdaje na živobytí, úhrada splátek hypoték, školné apod.) a není možné vyčkávat rozhodnutí soudu, který na základě pochybných svědectví bude rozhodovat o nárocích pozůstalých. Dále je třeba si uvědomit, že se nejedná o žádnou sociální dávku, ale o pojistný systém, jehož nároky by měly být jasně definovány, nikoliv posuzovány podle nejasných kritérií.</p>
	<p><u>K § 271r</u></p> <p>Je navrhováno, aby byla slova „stanovenou prováděcím právním předpisem“ nahrazena slovy „stanovená podle prováděcího právního předpisu“.</p>	<p><u>Neakceptováno –Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Návrh na gramatickou úpravu není nutný; současný text odpovídá Legislativním pravidlům vlády.</p>
	<p><u>Doplnění ustanovení</u></p> <p>Je požadováno úpravu doplnit o nárok na náhradu škody způsobené zvířeti použitého zaměstnancem při pracovní činnosti.</p>	<p><u>Neakceptováno - Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Jedná se o věcné doplnění, které nebylo předmětem předkládané novely ZP a tudíž nebylo ani projednáno. V ZP se věcnou škodou na základě judikatury rozumí jakákoliv škoda vzniklá poškozenému nebo pozůstalému v souvislosti s pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, kterou nelze uhradit jinak, resp. jiným, zákonem stanoveným nárokem. Vznikla-li by tedy zaměstnanci v této souvislosti škoda na zvířeti, hradila by se jako věcná škoda. Ustanovení bude podrobena revizi v souvislosti s úpravou zabezpečení zaměstnanců při pracovních úrazech a nemocech z povolání související s úpravou úrazového pojištění zaměstnanců.</p>

	<p><u>K § 272</u></p> <p>Je namítáno, že není zřejmé, zda se vychází z ceny v době poškození nebo ztráty nebo z ceny, kterou se dá tato věc pořídit jako věc nová nebo opotřebovaná. Chybí konec věty, který by vyjadřoval, zda se jedná o poškození nebo ztrátu věci.</p>	<p><u>Neakceptováno – vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Jde o shodný text § 2969 OZ.</p>
	<p><u>K § 273 odst. 2 a 274 odst. 1 a 2</u></p> <p>Je namítáno, že z úpravy pojmu „plnění pracovních úkolů a „přímá souvislost s plněním pracovních úkolů“ vyplývá povinnost zaměstnavatele na náhradu škody zaměstnanci při jeho činnosti související s odborovou organizací. Tato povinnost musí být vázána na souhlas nebo příkaz zaměstnavatele.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Není žádný důvod měnit dosavadní v praxi bezproblémovou právní úpravu. Jde vždy o činnost konanou pro zaměstnavatele.</p>
	<p><u>K § 322</u></p> <p>Je namítáno, aby stát hradil náklady na školení k prohloubení kvalifikace svazových inspektorů BOZP pověřených výkonem kontroly. Je požadováno, aby bylo jasně specifikováno, jaký konkrétní náklad lze uhradit.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Jde o legislativně technické zpřesnění, kdy v rámci dohodnutého objemu prostředků na výkon kontroly BOZP svazovými inspektory financovaného z kapitoly MPSV lze tyto prostředky použít i na prohlubování kvalifikace těchto inspektorů v uvedené oblasti, přičemž co se považuje za prohlubování kvalifikace, stanoví § 230 zákoníku práce.</p>

	<p><u>K důvodové zprávě</u></p> <p>Je třeba uvést, že přijetím navrhované úpravy dojde k navýšení výplat pojistného plnění a tedy i ke snížení současného přebytku pojistného v zákonném pojištění.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Důvodová zpráva byla doplněna.</p>
<p>Ministerstvo zdravotnictví</p>	<p><u>Obecně</u></p> <p>Je namítáno, že navržené zmocnění k vydání NV o stanovení výše náhrady za bolest a ztížení společenského uplatnění, které je v gesci MZdr. Je nedostatečné vzhledem k jeho obsahu.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Zmocnění bylo upraveno na základě návrhu MZDr.</p>
	<p><u>K § 271c odst. 2</u></p> <p>Je navrhována úprava textu v tom smyslu, že nárok na náhradu za ztrátu na výdělků nevznikne v případě, že tato ztráta vznikne v souvislosti s obecným onemocněním.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Návrh předpokládá věcnou změnu, která není předmětem novely. Navíc jeho akceptací by došlo k poškození zaměstnanců, kteří pobírají náhradu mzdy nebo platu a nemocenské z důvodu pracovní neschopnosti pro obecné onemocnění, neboť se jim do průměrného výdělků ze kterého je stanoven vyměřovací základ pro náhradu mzdy a nemocenského, nezapočítává náhrada za ztrátu na výdělků, a tudíž by jim příslušelo nemocenské a náhrada mzdy v nižší částce.</p>
	<p><u>K § 271d</u></p> <p>Je požadováno doplnit ustanovení o nový odst., který bude upravovat, kdo bude vydávat lékařský posudek o ohodnocení bolesti a ztížení společenského uplatnění</p>	<p><u>Neakceptováno – vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>ZP není právní úpravou, která by měla stanovovat jiná práva a povinnosti, než ve vztahu zaměstnanec zaměstnavatel nebo upravovat, které zařízení bude vydávat lékařský posudek ohodnocení bolesti a ztížení společenského uplatnění. Pokud předmětná úprava v zákoně spadajícího pod gesci MZDr.</p>

	v souvislosti s nemocí z povolání, neboť v zákoně o specifických zdravotních službách není poskytovatel ani posuzující lékař vymezen.	chybí, musí ji upravit samo, např. v zákoně č. 371/2011 Sb., o specifických zdravotních službách nebo hodnocení upravit NV, které by tak proces ohodnocení stanovovalo.
	<u>K § 271d odst. 2</u> Je navrhována úprava zmocnění k vydání NV – bolest a ztížení společenského uplatnění.	<u>Akceptováno</u> Zmocnění, na základě kterého vydá MZDr. NV bylo upraveno.
<u>Ministerstvo vnitra</u>	<u>Nad rámec návrhu</u> Je požadováno doplnit návrh novely o novelu zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (§ 104 odst. 2 a § 108) tak, aby v jeho zmocňovacích ustanoveních dosud odkazujících na pracovníprávní úpravu odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění a náhrad nákladů na výživu pozůstalých, bylo reagováno na úpravu prováděnou touto novelo ZP.	<u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u> Návrh byl konzultován s MO, které rovněž na pracovníprávní předpisy odkazuje, avšak MO zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu upraví ve svém zákonu, na základě kterého samostatný prováděcí předpis vydá. Navíc, v případě odškodnění příslušníků a vojáků jde na rozdíl od ZP o veřejné právo, tudíž by neměly být tyto oblasti upraveny stejným právním předpisem.
Úřad vlády - kompatibilita	<u>Formální náležitosti</u> Je namítáno, že nebyly v DZ uvedeny relevantní právní předpisy práva EU a nebyly označeny předpisy, kterými se zajišťuje transpozice práva EU a nebyla	<u>Akceptováno</u> Byla doplněna důvodová zpráva i rozdílová tabulka, přestože se nejedná o nový návrh právního předpisu, ale o „vrácení“ hmotněprávní úpravy z přechodných ustanovení do ustanovení, která upravují náhradu škody jako celek.

	předložena rozdílová tabulka	
	<p><u>K bodu 4</u></p> <p>Je namítáno, že ta ustanovení, která jsou transpoziční, by jako taková měla být označena.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Transpoziční ustanovení byla označena, přestože předkládaný návrh neupravuje nově uvedenou problematiku, ale „převádí“ jí pouze z přechodných ustanovení do ustanovení „řádných“.</p>
	<p><u>K bodu 11</u></p> <p>Je namítáno, že návrh neodstraňuje rozpor s právem EU v oblasti hospodářské soutěže ohledně zákonného pojištění odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání provozovaném dvěma pojišťovnami. Je požadováno, aby byl uveden termín, kdy bude věc napravena.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>V DZ je uvedeno, že tato věc bude řešena po odsouhlasení vládou některé z variant, které by měly řešit budoucí úpravu zabezpečení zaměstnanců při pracovních úrazech a nemocech z povolání a s tím související otázku nositele pojištění. Materiál má MPSV předložit vládě k rozhodnutí do září 2014.. Navržená novela se netýká úpravy zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, proto jej nemůže řešit.</p>
Vedoucí ÚVI.	<p><u>Obecně</u></p> <p>Je namítáno, že změny v ZP nereagují na změny v OZ a upravují odlišný postup než je upraven v OZ. Není respektována terminologie OZ. Dále je namítáno, že RIA hlouběji nerozebírá diferenciaci obecné úpravy od úpravy v ZP a nezdůvodňuje, proč dochází k odchýlkám.</p> <p>Není rovněž známo, zda proběhla diskuse s MSpr. A pokud ano, je požadováno, aby výsledky byly zahrnuty do RIA.</p>	<p><u>Neakceptováno - Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>ZP, jako další soukromoprávní norma, je založen vůči OZ na principu subsidiarity. Znamená to tedy, že je ve věcech, které považuje za nutné upravit jiným způsobem, než OZ, samostatnou normou na OZ nezávislou. Již při přípravě nového OZ bylo vyjasněno, že oblast úpravy náhrady škody bude upravena samostatně v ZP, neboť charakter odškodnění vyplývající ze závislé práce, má jinou povahu, než odškodnění založené na předpokládaném zavinění podle OZ. Tím, že MSpr. akceptovalo samostatnost právní úpravy náhrady škody v ZP, nedošlo ani k úpravě pojmů. Navíc je třeba si uvědomit, že náhrada škody podle ZP je hrazena ze zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele, a tudíž je i základní výše některých nároků diferencována od OZ s ohledem na limitaci výběru</p>

		<p>pojistného. Kdyby se totiž výše nelimitovala, musel by stát, který odpovídá za to, že poškození a pozůstalí budou odškodněni, nositeli pojištění hradit částky, které by výběr pojistného přesahovaly, nebo by muselo být zvýšeno pojistné, které zaměstnavatelé odvádějí do systému zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání.</p> <p>Vzhledem k tomu, že samostatná právní úprava náhrady škody je v ZP již od roku 1965 a vzhledem k tomu, že novelou dochází v zásadě pouze k převedení právní úpravy z přechodných ustanovení do ustanovení, která upravují náhradu škody jako celek, a to proto, že se znovu odkládá účinnost zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců na 1. leden 2017, a nejedná se tudíž o novou právní úpravu, není třeba návrh podrobovat hlubšímu porovnávání s úpravou OZ.</p>
	<p><u>K § 271d</u></p> <p>Je namítáno, že návrh zakotvení minimálních částek odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění povede k tomu, že zaměstnavatelé nebudou ochotni poskytovat částky vyšší. Je požadováno, aby princip povinnosti hradit bolestné a ztížení společenského uplatnění byl stejný jako v OZ</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Doplnění ustanovení o to, že prováděcí právní předpis stanoví minimální částky, umožňuje právě to, aby zaměstnavatel mohl poskytnout částku vyšší. Prováděcí právní předpis bude bodové ohodnocení odvozovat od částek bodového ohodnocení podle metodiky NS. Na rozdíl od OZ, ale odškodnění podle ZP bude okamžité, neboť nelze po zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby sám stanovoval a poskytoval výši bolestného, které je zcela záležitostí lékařského posouzení, nebo posuzoval ztížení společenského uplatnění. Podle OZ, pokud nedojde k dohodě mezi poškozeným a škůdcem, bude tento druh odškodnění stanovovat soud. Vzhledem k délce trvání soudních sporů je proto nepřijatelné, aby se poškození zaměstnanci obraceli se svým nárokem na soud. Účelem náhrady škody je v co možno nejkratším termínu nastolit u poškozeného stav, jako kdyby ke škodě nedošlo.</p>

K § 271j

Je požadováno, aby ZP neupravoval částky jednorázového odškodnění pozůstalých a přizpůsobil právní úpravu OZ.

Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá

ZP, jako další soukromoprávní norma, je založen vůči občanskému zákoníku na principu subsidiarity. Znamená to tedy, že je ve věcech, které považuje za nutné upravit jiným způsobem, než občanský zákoník, samostatnou normou na OZ nezávislou. Již při přípravě nového OZ bylo vyjasněno, že oblast úpravy náhrady škody bude upravena samostatně v ZP, neboť charakter odškodnění vyplývající ze závislé práce má jinou povahu, než odškodnění založené na předpokládaném zavinění podle OZ. Tím, že MSPr. akceptovalo samostatnost právní úpravy náhrady škody v ZP, nedošlo ani k úpravě pojmů. Navíc je třeba si uvědomit, že náhrada škody podle ZP je hrazena ze zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele, a tudíž je i její základní výše některých nároků limitována výběrem pojistného. Kdyby se totiž výše nelimitovala, musel by stát, který odpovídá za to, že poškození a pozůstalí budou odškodněni, nositeli pojištění hradit částky, které by výběr pojistného přesahovaly nebo by muselo být zvýšeno pojistné odváděné zaměstnavateli do systému zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání.

Vzhledem k tomu, že samostatná právní úprava náhrady škody je v ZP již od roku 1965 a vzhledem k tomu, že novelou dochází v zásadě pouze k převedení právní úpravy z přechodných ustanovení do ustanovení, která upravují náhradu škody jako celek, a to proto, že se znovu odkládá účinnost zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců na 1. leden 2017, nejedná se tudíž o novou právní úpravu, a proto není třeba návrh podrobovat porovnávání s úpravou OZ.

Navíc je třeba upozornit, že principem náhrady škody na zdraví, je co nejrychlejší provedení odškodnění poškozeného a pozůstalého, protože náhrada škody je velmi často jediným zdrojem příjmu. Není namístě srovnávat např. náhradu újmy podle OZ, neboť tou je především újma citová, kterou ZP odškodňovat nebude. Je třeba si uvědomit, že ztrátou živitele, se rodina ocitá v situaci, kterou je zapotřebí urychleně řešit. To je například

		<p>případ pozůstalé manželky - matky na rodičovské dovolené, která musí uhradit náklady pohřbu, uhradit nájemné, půjčky, případně splátky hypoték, zajistit obživu apod. K tomu má sloužit základní částka 240 tis. Kč, jako nemateriální újma. Pokud posléze bude mít pozůstalý za to, že je tato částka nízká, může mu zvýšenou částku poskytnout zaměstnavatel nebo se domáhat dalšího zvýšení podle OZ. Nelze ale připustit, aby v době, kdy pozůstalí řeší existenční problémy, bylo odškodnění přizpůsobováno OZ, který v zásadě toto odškodnění bude přiznávat na základě soudního rozhodnutí, pokud nedojde k dohodě mezi poškozeným a škůdcem. Stanovení alespoň minimálních částek pro pozůstalé je považováno za postup v souladu s dobrými mravy.</p>
	<p><u>K § 273</u></p> <p>Je namítán rozpor s OZ (§ 2969).</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Viz připomínka k samostatnosti právní úpravy ZP. Právní úpravu co je plněním pracovních úkolů a co je příčinná souvislost s plněním pracovních úkolů nelze srovnávat s OZ. Podle ZP jde to princip objektivní odpovědnosti zaměstnavatele, který má samozřejmě možnost se odpovědnosti zcela nebo zčásti zprostit.. Navíc ust. § 273 ke kterému směřuje připomínka, řeší výklad pojmů plnění pracovních úkolů, zatímco § 2969 OZ náhradu při poškození věci.</p>
	<p><u>K § 275</u></p> <p>Je namítáno, že na rozdíl od OZ (§ 2951), kdy má poškozený právo výběru náhrady škody, v ZP je stanoveno, že zaměstnavatel hradí škodu v penězích, pokud ji neodčiní uvedením v předešlý stav.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>§ 2951 OZ, na který je odkazováno, v zásadě ve svém odst. 1 stanoví stejnou povinnost škůdci, jako ZP, pouze v obráceném pořadí. Nejprve se hradí škoda uvedením do předešlého stavu a není-li to dobře možné, hradí se v penězích.</p> <p>Úprava v ZP má své opodstatnění, neboť je třeba si uvědomit rozdílnost mezi zaměstnavatelem, jehož úkoly jsou zcela odlišné od např. pojišťovny, která škodu hradí podle OZ. Na zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat,</p>

		aby prioritně hradil škodu uvedením v předešlý stav, např. při poškození oděvu, škody na odložených věcech apod.
Kraj Vysočina	<p><u>K bodu 4 -§ 271h odst. 2</u></p> <p>Je navrhováno nahradit slovo „nejméně“ slovem „nejvýše“, a to z důvodu že bylo zřejmě míněno upravit úhradu nákladů na zřízení pomníku nebo desky nejvýše do 20 tis. Kč. Ustanovení navozuje dojem, že je zaměstnavatel povinen hradit náklady vždy ve výši 20 tis. Kč, i když jsou nižší.</p>	<p><u>Neakceptováno - Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Stávající právní úprava je v ZP od roku 2007. Slovo „nejméně“ bylo do právní úpravy zakotveno z důvodu, aby bylo možné, na základě uvážení a možnosti jednotlivých zaměstnavatelů, náklady na zřízení pomníku nebo desky zvýšit. Kdyby došlo k tomu, že by právní úprava stanovila, že je možné hradit náklady nejvýše do částky 20 tis. Kč, jak je navrhováno, byl by limit 20 tis. Kč nepřekročitelný. Navíc je zcela zřejmé, že když náhrada škody je v pracovním právu postavena na principu náhrady skutečné škody, pak nemůže být pochyb, že zaměstnavatel nehradí náklady vždy ve výši 20 tis. Kč, ale pokud jsou náklady nižší, hradí je v uplatněné výši.</p>
	<p><u>K bodu 8 - § 328 odst. 1</u></p> <p>Je navrhováno vypustit slovo „základního“, neboť ZP již nerozlišuje hlavní a vedlejší pracovní poměr a není jasné, zda základní pracovní poměr znamená i dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr</p>	<p><u>Neakceptováno - Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Jde o nepochopení, neboť hlavní pracovní poměr sice ZP neupravuje, ale upravuje pojem „základní pracovní vztah“ v § 3, ze kterého jednoznačně vyplývá, že základními pracovními vztahy jsou pracovní poměr a právní vztahy založené dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr.</p>
Moravskoslezský kraj	<p><u>K čl. I –bodu 13 - § 391 -393</u></p> <p>Je namítáno, že není jasný vztah ustanovení, která upravují odpovědnost za škodu ve zvláštních případech, neboť z nich není patrné, zda se jedná o odpovědnost jako takovou, nebo pouze</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Úprava odpovědnosti za škodu ve zvláštních případech (žáci, studenti, horská služba apod.) je v ZP (dříve v NV) v zásadě od prvopočátku. Vzhledem k tomu, že se předpokládá její vynětí z působnosti ZP a podřazení pod úpravu právních předpisů pod které věcně spadá nebo pod úpravu OZ, nebude v této novele prováděna revize jednotlivých ustanovení. Navíc,</p>

	o odpovědnost za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Je proto navrhováno, aby byla ustanovení formulována jednoznačně. Je poukazováno na judikaturu NS řešící odpovědnost za škodu vzniklou starostovi obce (č. j. 25 Cdo 1319/2004).	změnou právní úpravy by mohla být nově založena povinnost subjektům, které jsou uvedeny v ZP jako odpovědné za škodu ve zvláštních případech, aniž by byla s těmito subjekty projednána, neboť věcná úprava těchto ustanovení nebyla předmětem této novely.
Svaz průmyslu a dopravy	<u>Obecně</u> Návrh právní úpravy je považován za nedostatečný, neboť nezohledňuje požadavky praxe. Je požadováno zapracování změn, na kterých je shoda sociálních partnerů.	<u>Neakceptováno - Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u> Účelem této novely ZP není z časových důvodů a nevyplývá ani z úkolu zařazeného do Plánu legislativních prací vlády, provést hodnocení účinnosti zákoníku práce v praxi a upravit všechna ustanovení, která podle zaměstnavatelů působí problémy. Změny zákoníku práce, které by jakkoli souvisely s platnou právní úpravou v novém občanském zákoníku, lze v zákoníku práce provést jen současně se změnami občanskoprávního kodexu – tedy v souvislosti s technickou novelou NOZ, kterou se MSpr. zavázalo připravit do září 2014.
	Konkrétně se jedná o <u>§ 271j</u> Je požadováno, aby byla stanovena povinnost vlády stanovit výši jednorázového odškodnění pozůstalým, namísto dosavadního znění, které vládě pouze umožňuje stanovit výši tohoto odškodnění.	<u>Akceptováno</u> Ustanovení bylo v tomto smyslu upraveno.

	<p><u>§ 330 odst. 2</u></p> <p>Je navržen nový text týkající se běhu promlčecí lhůty a prekluze, neboť prodlužování těchto lhůt není v pracovněprávních vztazích účelné. Je proto navrhováno pravidlo stanovené v § 625, resp. 654 odst. 2 OZ pro pracovněprávní vztahy vyloučit.</p>	<p><u>Neakceptováno – Vysvětleno, na připomínce se netrvá</u></p> <p>Za současného stavu nelze připomínku akceptovat, neboť vymezení ZP vůči NOZ, pokud jde o prekluzi a promlčení, bude možno odpovědně provést v rozsahu respektujícím zamýšlené úpravy v této oblasti v rámci technické novely NOZ. Lze souhlasit s argumentací, že pro krátkost prekluzivních lhůt v pracovním právu je současná úprava NOZ nevhodná. Neplatí to však o všech případech prodlužování této lhůty, např. v důsledku vyšší moci. Pokud jde o délku promlčecí lhůty, jsou tyto lhůty v pracovněprávních vztazích nastaveny stejně jako v NOZ. Je tedy otázkou úvahy, zda je třeba režim jejich běhu v zákoníku práce upravovat odchylně. Požadavek na tuto úpravu je tedy aktuální v souvislosti s připravovanou technickou novelou NOZ s ohledem na změny, které v ní budou provedeny. Navíc z hlediska legislativně technického není § 330 vhodným ustanovením pro řešení odchylek v běhu promlčecích lhůt, neboť se zde řeší toliko lhůty prekluzivní.</p>
	<p><u>§ 1a odst. 2</u></p> <p>Je požadováno nahradit stávající text takto:</p> <p>„Základní zásady pracovněprávních vztahů vyjadřují hodnoty, které chrání veřejný pořádek.“.</p> <p>Návrh je odůvodňován nesystémovým vyloučením z ochrany veřejného pořádku zásadu spravedlivého odměňování a zásadu řádného výkonu práce v souladu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Návrh byl v tomto smyslu upraven.</p>

	<p><u>K § 76 odst. 5</u></p> <p>Je navrhováno zrušení tohoto odst., neboť z důvodu možnosti uzavření dohody o provedení práce na dobu neurčitou, je třeba upravit způsob jejího ukončení.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Návrh byl v tomto smyslu upraven.</p>
	<p><u>K § 77 odst. 4</u></p> <p>Je navrhován nový text odst. 4 společných ustanovení upravujících dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, reagující na možnosti uzavření dohody o provedení práce na dobu neurčitou.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>s výhradou, že pokud jde o požadavek písemné formy dohody o ukončení dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, nebude nedostatek této formy právního jednání postižen „nicotností“ stejně, jako je tomu v případě dohody o rozvázání pracovního poměru. SP ČR souhlasí s úpravou zohledňující výše uvedenou výhradu.</p>
ČMKOS	<p><u>K § 269</u></p> <p>Je požadováno, aby do obecného ustanovení o odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání bylo doplněno, že zaměstnavatel odpovídá za škodu vzniklou při výkonu oprávnění zástupce zaměstnanců.</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>Z principu objektivní odpovědnosti vyplývá, že zaměstnavatel odpovídá za škodu vzniklou při výkonu závislé práce, tedy za škodu vzniklou v situacích, na které může mít vliv. Z tohoto důvodu je také pro tyto případy ze zákona pojištěn. Pokud se jedná o náhradu škody při činnosti konané pro zaměstnavatele na podnět odborové organizace, pak je tato činnost zaměstnance považována za plnění pracovních úkolů a úraz utrpěný při této činnosti je úrazem pracovním s nárokem na odškodnění. Zaměstnavatel však nemůže odpovídat za škodu zástupci zaměstnanců, kterou tito utrpí při jakémkoliv výkonu oprávnění. S návrhem ČMKOS nesouhlasí Svaz průmyslu a dopravy jako zástupce zaměstnavatelů.</p>

	<p><u>K § 271c odst. 3</u></p> <p>Je požadováno, aby byl text doplněn tak, že je pro poživatele invalidního důchodu, pobíraného z důvodů uvedených v odst. 1 a který je uchazečem o zaměstnání a je mu podle současné právní úpravy při výpočtu náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti zohledňován jako výdělek minimální mzda, tímto výdělkem polovina minimální mzdy.</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>Nelze činit rozdíl ve výpočtu náhrady za ztrátu na výdělků uchazeče o zaměstnání, který pobírá invalidní důchod a který invalidní důchod nepobírá. Nelze popřít, že v některých případech má poškozený, který je uchazečem o zaměstnání a pobírá invalidní důchod, pravděpodobně horší postavení na trhu práce, nicméně na rozdíl od jiného poškozeného, pobírá invalidní důchod. Nárok na náhradu škody však nelze rozlišovat podle postavení na trhu práce. Z hlediska nároku na náhradu škody musí být mezi poškozenými rovné postavení. Kdyby byla poškozeným, kteří pobírají invalidní důchod zohledňována při výpočtu uvedené náhrady pouze</p> <p>minimální mzda v poloviční výši, příslušela by jim od zaměstnavatele vyšší náhrada za ztrátu na výdělků.</p> <p>SPD i KZPS a návrhem ČMKOS nesouhlasí.</p>
	<p><u>K § 271j</u></p> <p>Je požadováno zvýšení jednorázového odškodnění pozůstalých minimálně na částku 480 000 Kč.</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>V současné době není možné částku jednorázového odškodnění pozůstalých ve výši 240 tis. Kč zvýšit, neboť tato úprava nebyla předmětem předkládaného návrhu a nebyla tudíž s dotčenými subjekty, které náhradu škody poskytují, projednána. Navíc, tím, že zákon stanoví minimální částku, není vyloučeno, aby zaměstnavatel poskytl částku vyšší, což může stanovit i NV které může být vydáno na základě zmocnění ZP, které bude v tomto smyslu upraveno. Návrh, který je zřejmě reakcí na úpravu OZ je podle našeho názoru navíc předčasný, neboť nejsou známa ještě žádná rozhodnutí soudů v této věci. NV bude na postup soudů reagovat.</p> <p>SPD při projednávání připomínky k návrhu ČMKOS vyjádřil negativní stanovisko.</p>

	<p><u>K § 271l odst. 1</u></p> <p>Je požadováno doplnění ustanovení o to, že pracovním úrazem se rozumí i poškození nebo smrt došli-li k ní nezávisle na působení zevních vlivů. Je poukazováno na postup pojišťoven, které odmítají odškodnit pracovní úraz s poukazem, že nelze prokázat působení zevních vlivů.</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>Ustanovení podle názoru předkladatele nečiní v praxi potíže, soudní spory mu nejsou známy. Ustanovení bude podrobena revizi v souvislosti s revizí celé náhrady škody související s novou koncepcí zabezpečení zaměstnanců při pracovních úrazech, o které rozhodne vláda. SPD je při projednávání připomínky vyjádřil proti rozšiřování stávající definice.</p>
	<p><u>K § 1a odst. 2</u></p> <p>Je požadováno nahradit stávající text takto:</p> <p>„Základní zásady pracovněprávních vztahů vyjadřují hodnoty, které chrání veřejný pořádek.“.</p> <p>Návrh je odůvodňován nesystémovým vy\loučením z ochrany veřejného pořádku zásadu spravedlivého odměňování a zásadu řádného výkonu práce v souladu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Návrh byl v tomto smyslu upraven.</p>
	<p><u>K § 76 odst. 5</u></p> <p>Je navrhováno zrušení tohoto odst., neboť z důvodu možnosti uzavření dohody o provedení práce na dobu neurčitou, je třeba upravit způsob jejího ukončení.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>Návrh byl v tomto smyslu upraven.</p>

	<p><u>K § 77 odst. 4</u></p> <p>Je navrhován nový text odst. 4 společných ustanovení upravujících dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, reagující na možnosti uzavření dohody o provedení práce na dobu neurčitou.</p>	<p><u>Akceptováno</u></p> <p>s výhradou, že pokud jde o požadavek písemné formy dohody o ukončení dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, nebude nedostatek této formy právního jednání postižen „nicotností“ stejně, jako je tomu v případě dohody o rozvázání pracovního poměru. ČMKOS souhlasí s úpravou zohledňující výše uvedenou výhradu.</p>
	<p><u>Hlava jedenáctá (část XIII)</u></p> <p>Do části třinácté je navrhováno začlenění hlavy XI, která by upravila evidenci odborových organizací a organizací zaměstnavatelů, a to z důvodu problémů, s nimiž se setkávají sociální partneři při zápisech vzniku, změn a zániku svých organizací do veřejných rejstříků, které jim brání realizovat činnost. Agendu, která byla z Ministerstva vnitra převedena na rejstříkové soudy, které neplní zákonem stanovené povinnosti se proto navrhuje převést na MPSV z praktických důvodů.</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>Věc jde nad rámec novely ZP, a proto byla s připomínkovým místem projednána samostatně. Z právních, technických a procedurálních důvodů nebude úprava zpracována v této novele.</p>
Agrární komora	<p><u>K § 271c odst. 4</u></p> <p>Je vysloven nesouhlas se zněním toho odst., neboť není považována za nutnou úprava náhrady škody v případě, že poškozený dosahuje nižšího výdělku ze své viny.</p>	<p><u>Neakceptováno, na připomínce se trvá</u></p> <p>Ustanovení je obsahem právního předpisu právě proto, aby bylo jednoznačně uvedeno, z jakého výdělku má zaměstnavatel při výpočtu náhrady vycházet, v případě, že nižší výdělek, kterého z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání dosahuje zaměstnanec ze své viny, nikoliv z důvodu zdravotních, souvisejících s pracovním úrazem nebo nemocí z povolání. Úprava vychází</p>

		ze soudní judikatury (např. NS 21 Cdo 3003/2005) a součástí ZP je proto, aby se předešlo soudním sporům, které byly do doby, než bylo toto ustanovení v ZP na základě soudní judikatury upraveno. Nejedná se navíc o novou právní úpravu, ale o stávající právní stav, jehož změna není předmětem této novely.
Národní rada osob se zdrav. postižením	<p><u>K bodu 4</u></p> <p>Je požadováno, aby ustanovení § 271c, bylo doplněno o nový odst., který by upravoval nárok poškozeného, který je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání tak, aby v případě, že pobírá invalidní důchod, mu byl pouze tento důchod zohledňován ve výpočtu náhrady, resp. aby mu nebyla zohledňován výdělek ve výši minimální mzdy v případě, že je pracovní poměr ukončen z důvodu nadbytečnosti, zdravotních důvodů souvisejících z pracovním úrazem nebo nemocí z povolání i zdravotních důvodů z obecných příčin. Důvodem je skutečnost, že zaměstnavatelé často rozvazují pracovní poměr z jiných, než zdravotních důvodů, přestože důvody spočívají právě ve zdravotních důvodech.</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>Jde o věcnou změnu, která není předmětem návrhu a nebyla tudíž projednána. Návrh na změnu je navíc nekoncepční, neboť je-li náhrada za ztrátu na výdělků obecně konstruována jako rozdíl mezi PV a dosahovaným výdělkem s připočtením případného ID, jak stanoví ZP, pak nelze přijmout koncepci, že když poškozený, který pobírá ID a nepracuje a tudíž výdělek nemá, že mu také nebude alespoň jako fiktivní výdělek zohledňována minimální jen proto, že zaměstnavatelé zakrývají skutečný důvod skončení pracovního poměru.</p> <p>Přijetím navrhovaného principu, jako obecné zásady by došlo k nerovnosti mezi poškozenými, kteří pobírají ID a těmi, kteří ho nepobírají. Návrh právní úpravy zohledňování minimální mzdy jako fiktivního výdělků v případě, že poškozený žádného výdělků nedosahuje, protože je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, byl do ZP zapracován na základě soudní judikatury (např. NS 21 Cdo 1029/2004). Pokud by mělo dojít v tomto směru k jiné právní úpravě, musela by tato být součástí celkového posouzení výše nároků poškozených, která se předpokládá v souvislosti s přijetím nové koncepce zabezpečení zaměstnanců při pracovních úrazech a nemocech z povolání. Úpravu nelze provádět bez posouzení vzájemných souvislostí.</p>
	<p><u>K bodu 4</u></p> <p>Je požadováno, aby se v § 271q odst. 1 vypustila věta, že v případě utrpění škody</p>	<p><u>Neakceptováno – na připomínce se trvá</u></p> <p>Jde o věcnou změnu, která není předmětem návrhu a nebyla tudíž projednána. Všechna ustanovení budou podrobena revizi v souvislosti</p>

	<p>v pracovním poměru na dobu určitou, se nebude přihlížet k jeho délce, a že tudíž i v těchto případech bude náhrada za ztrátu na výdělků příslušet do 65 let věku.</p>	<p>s úpravou celé materie související s úpravou úrazového pojištění zaměstnanců, resp. novou úpravou zabezpečení zaměstnanců při pracovních úrazech a nemocech z povolání. Vzhledem k tomu, že se podle judikatury soudů (např. NS 21 Cdo 2023/2005) předmětná náhrada poskytuje i po skončení tohoto pracovního poměru za předpokladu, že by byl poškozený i nadále zaměstnán, ať již u stejného nebo jiného zaměstnavatele, není důvodné obecně stanovit, že se náhrada automaticky poskytuje do věku 65 let. Přijetím této koncepce by mohla nastat a také by pravděpodobně v mnoha případech nastala situace, že kdokoliv, kdo pracuje ojedinele nebo nepracuje vůbec, uzavře pracovní poměr na dobu určitou, „způsobí“ si pracovní úraz a zaměstnavatel by mu musel do 65 let poskytovat náhradu za ztrátu na výdělků. Z tohoto důvodu proto ZP stanoví, že nárok trvá nadále jen za předpokladu, že je podle okolností možné předpokládat, že by byl poškozený i nadále zaměstnán.</p>
AKV	<p><u>K § 23 odst. 1</u></p> <p>Je požadováno vypustit slova „ ukládají povinnosti nebo“, neboť úprava je v rozporu s Listinou, neboť ukládání povinností může stanovit pouze zákon.</p>	<p><u>Neakceptováno</u></p> <p>Návrh jde nad rámec novely ZP, a proto jej v současné době nelze akceptovat. Vnímáme jej ale jako téma k diskusi o případné další úpravě, musí ale projít řádným připomínkovým řízením, jelikož ani v předchozí právní úprava nebylo možné ukládat zaměstnancům povinnosti v kolektivní smlouvě (stejně u VP).</p>
	<p><u>K § 94 odst. 2</u></p> <p>Je požadováno, aby bylo slovo „ročně“ nahrazeno slovy „za dva roky“. Povinnost vysílat zaměstnance na lékařské prohlídky není dána úmluvou MOP a je i podle názoru lékařů postačující prohlídka jednou za dva roky. Současná úprava zatěžuje zaměstnavatele administrativně i finančně.</p>	<p><u>Neakceptováno</u></p> <p>O tom, zda periodicita povinné lékařské prohlídky zaměstnance pracujícího v noci má činit 1 nebo 2 roky, nemůže rozhodovat to, zda něco zaměstnavatele zatěžuje administrativně, popřípadě finančně. To, zda jednorocní periodicita je zbytečná, je třeba doložit expertními posudky a argumenty z oboru pracovního lékařství.</p> <p>O případném prodloužení předmětné lhůty lze dále uvažovat za předpokladu, že právní úprava umožní lékaři individuálně stanovit i kratší lhůtu, pokud to</p>

		<p>bude vyžadovat zdravotní stav respektive druh práce příslušného zaměstnance.</p> <p>S návrhem nelze souhlasit bez splnění níže uvedené podmínky. Je tedy nutné, aby navrhovaná úprava prošla řádným připomínkovým řízením s vyjádřením především ministerstva zdravotnictví.</p> <p>S návrhem se neztotožňuje ČMKOS, který považuje prodloužení periodicity za zhoršení podmínek zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců.</p>
	<p><u>§ 142 odst. 5</u></p> <p>Je požadováno vypuštění požadavku písemné formy dokladu o jednotlivých složkách mzdy nebo platu a o provedených srážkách, neboť v praxi je často využíváno elektronické formy předání těchto údajů zaměstnanci.</p>	<p><u>Neakceptováno</u></p> <p>Vzhledem k tomu, že ZP nestanoví, co se rozumí „písemnou formou“, je třeba subsidiárně uplatnit zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Podle § 562 odst. 1 OZ je písemná forma zachována, i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednající osoby. Ačkoliv předání dokladu o jednotlivých složkách mzdy nebo platu a o provedených srážkách není právním jednáním (§ 545 OZ), uplatní se výše citovaná úprava subsidiárně i pro posouzení zachování písemné formy tohoto dokladu. Jestliže zaměstnavatel předá zaměstnanci výplatní pásku prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací, jedná se o předání tohoto dokladu písemnou formou, ve smyslu ustanovení § 142 odst. 5 ZP.</p>
	<p><u>K § 305 odst. 1 věta druhá</u></p> <p>Je požadována úprava znění druhé věty takto: „Zakazuje se, aby vnitřní předpis zkracoval práva zaměstnance stanovená tímto zákonem. Stejně tak, jako u KS není důvodné stanovovat, že vnitřní předpis</p>	<p><u>Neakceptováno</u></p> <p>Ani předchozí právní úprava nepřipouštěla, aby vnitřní předpis ukládal zaměstnancům povinnosti (stejně u KS)</p>

	nesmí ukládat zaměstnanci povinnosti. Zákaz, který je v současném znění upraven je odporuje Listině.	
	<p><u>K § 313 odst. 1</u></p> <p>Je požadováno vložit za písm. a) až f) větu druhou, která zní „Při skončení dohody o provedení práce se potvrzení vydá jen, byl-li zaměstnanec v době posledních 2 let účasten nemocenského pojištění.“</p> <p>Současná právní úprava je zbytečné byrokratické zatížení. Potvrzení nemá význam pro ÚP při poskytování podpory v nezaměstnanosti. Zaměstnanci potvrzení nepožadují.</p>	<p><u>Neakceptováno</u></p> <p>V předložené podobě návrhu není proveditelné a věcný útvar MPSV (sekce 4) s takovým návrhem nesouhlasí.</p>
	<p><u>K § 313 odst. 2</u></p> <p>Je požadováno doplnění věty „Toto potvrzení se nevydává, nebyl-li zaměstnanec ze základního pracovněprávního vztahu v době posledních 2 let účasten nemocenského pojištění.“</p> <p>Současná právní úprava je zbytečné byrokratické zatížení. Potvrzení nemá význam pro ÚP při poskytování podpory v nezaměstnanosti. Zaměstnanci potvrzení nepožadují.</p>	<p><u>Neakceptováno</u></p> <p>V předložené podobě návrhu není proveditelné a věcný útvar MPSV (sekce 4) s takovým návrhem nesouhlasí.</p>